

Скарбничка

Дитяча газета

№4 (11) квітень 2011

Весняна притча

Марія Власюк

Настала весна, і ліс ожив. Запахло талим снігом і молодою зеленню. Повітря наповнилося веселим щебетом. Прокинулося від зимового сну все живе: звірі, птахи і дерева.

Клен: Доброго дня, друзі!

Ліщина: Тобі теж.

Вишня: Вітаю.

Кущ: Щасливого ранку!

Ясен (до Вишні): О прекрасна подруго, я прокинувся пізніше, але помітив з першого погляду прекрасний профіль ваш!

Вишня (до Ясена): Вітаю весну, тому й прикрасилася. (До всіх) Усі вже виспалися? Відсвяткуймо відродження весни і вічного...

Кущ: Щастя!

Вишня: Правильно!

Клен: Дивіться, Дуб дрімає!

Вишня: Він вічно відсипається всю весну.

Клен: У Дуба депресія.

Ліщина: Таких тонкощів торкаєшся.

Ясен: Просто подумав подовше поспати.

Ліщина: Торкнися тихенько товстуна.

Кущ: Або щипни.

Вишня (до Дуба): Вставай — весна!

Дуб (спросоння): Скільки...

Кущ (стурбовано): Що, що?

Дуб: Скільки можна рухати свого сусіда? Спіть!

Ясен: Прокидайся, прокидайся, прийшла прекрасна пора!

Дуб: Ні, спокійно стану спати досхочу. Снилось: сніги скресли, сонце світить, солов'ї співають.

Ясен: Повідкривай повіки, побачиш прекрасний пейзаж: потічки потекли, птахи прилетіли, проліски проростають...

Кущ: Щиглики щебечуть...

Ліщина: І так тепло-тепло!

Дуб: Ні, спатиму. У снах світ спокійніший.

Клен: Досить дрімати, дорожи днем! Доспишся до дров!

Дуб (розплющуючи очі): Ой, від цих слів стало страшно спати!

Ясен: Переконали! Спасибі. (Оглядаючись навколо) О, справді, сонце, солов'ї і е-е-е...

Кущ: Щастя!

Якими б привабливими не були сни, а життя все ж прекрасніше.

Христос воскрес 2

Пригоди шукачів 4

Секрет правой руки 5

Чудовий напій 7

Веселый English 9

Надійний друг 10

Зарозумілість 11

Умілі руки 12

Распустились одуванчики
Снова дружно на лугу,
Золотые сарафанчики —
Я навстречу им бегу.

И, глядя на них, мне кажется,
Если будем мы дружней,
Дружба золотом окажется,
Станет всем вокруг светлей.

И захочется, наверное,
Тем, кто носит груз обид,
Снова стать друзьями верными,
В сердце песня зазвучит.

Станут легкими и белыми
Одуванчики-цветы.
Будем дружными и смелыми
С Божьей силой я и ты!

Ольга Бокова

Гроза

3

Томас и змея

6

Дещо про черепах

8

Христос воскрес!

Сережа очень любил спорить и доказывать свою правоту! Он начал это делать еще совсем маленьким! В детском садике воспитательница и нянечки всегда жаловались родителям на упрямство их маленького сына. Когда Сережа пошел в школу, привычка спорить часто доводила до нежелательных последствий — замечания и двойки в дневнике, вызовы родителей в школу. Иногда он уже и не хотел спорить, но привычка настолько укоренилась в его сознании, что у Сережи просто не получалось спокойно выслушать учителя на уроке, друзей во дворе и даже директора школы при своих родителях в его кабинете.

Однажды, когда они приехали к бабушке на весенние каникулы, накануне их отъезда весь поселок праздновал праздник Пасхи. Уже несколько дней слышались приветствия соседей: «Христос воскрес!» и ответы тех, кого приветствовали: «Воистину воскрес!»

— Ну, сколько можно им твердить одно и то же! — возмутился Сережа, идя рядом с бабушкой через дорогу возле автовокзала. — Как они могут утверждать, что Христос воистину воскрес, когда никто из них этого не видел! Да и вообще — разве может мертвый человек ожить? Это — фантастика.

— Чего ты бурчишь, как старый дед?! — возразила бабушка. — Если ты с этим не согласен, это еще не значит, что Христос не воскрес.

— Бабушка, я знаю, что ты веришь в эти сказки! Но я уверен, что в мире нет такой силы, которая бы воскресила мертвого. Разве на вашем кладбище хоть один человек ожил?

Бабушка ничего не ответила Сереже. Дальше они пошли молча. Сережа ликовал, чувствуя себя победителем в споре.

Подойдя к месту, где обычно пассажиры садятся в автобус, мама с папой поставили сумки и пошли, чтобы купить воду и кое-что еще в дорогу. Бабушка и Сережа присели на скамеечке рядом с сумками.

Сереже надоело сидеть молча. Он тоскливо болтал ногами и думал, о чем бы еще поспорить.

— А почему это у вас такой некачественный асфальт на тротуаре: весь вздыбился, полопался, оброс травой?

— А разве ты не знаешь почему? — спросила бабушка с улыбкой.

— Ну, очевидно, техника была не в порядке, — сконфузился Сергей.

— Да нет, тут дело не в технике. Ты же сам сказал, что асфальт полопался, вздыбился и оброс травой.

— Ну и что?

— Так вот, все дело в силе воскресения к жизни маленьких росточков травы, которые ожили однажды весной из умерших семян, — продолжала бабушка. — Росточки травы оказались такими сильными, что их не удержал даже асфальт. А ты, Сереженька, когда-нибудь пробовал пробить асфальт пальцем?

— Ты что, бабушка! Нет, асфальт очень крепкий.

В это время где-то совсем недалеко послышался оглушительный треск. Это рабочие вскрывали слой асфальта с помощью отбойного молотка. Вода текла рекой — видно, произошла авария водопровода.

— Вот, кстати, напомнили о себе, — снова с улыбкой сказала бабушка, — представляешь, Сереженька, оказывается, воскресение к жизни умерших семян обычной травки имеет большую силу, чем эти мощные машины. Слышишь, какой грохот стоит! А травка бесшумно асфальт ломает и растет себе дальше!

Нечего было возразить Сереже. Под его ногами через треснувший асфальт прямо перед ним тянулись ввысь зеленые травинки.

— Я тебе сейчас расскажу одну историю, — снова заговорила бабушка, — я ее услышала в одной передаче по радио. На одном кладбище, в одной из европейских стран, лежит треснутая надгробная плита. Когда-то на ней была выгравирована надпись, которую завещала написать одна знатная женщина, похороненная под этой плитой: «Я не воскресну!» Эта женщина не верила, что Христос воскрес из мертвых и что Он имеет силу воскресить и нас. Однако надо же было такому случиться! Под плитой оказался упавший с дерева каштан, который весной пророс. И надо же было ему прорасти именно в том месте, где на надгробной плите было выгравировано слово «не». Плита не выдержала, треснула, и надпись приобрела совершенно другой смысл: «Я... воскресну!» Чтобы опровергнуть ошибочное утверждение неверующей женщины, Богу понадобился всего лишь маленький проросший каштанчик!

Когда к ним с бабушкой подошел бабушкин знакомый и поприотвечивал их словами «Христос воскрес», Сережа впервые в своей жизни тихо, но с чувством убеждения ответил: «Воистину воскрес!»

Часть первая — предлог,
он всем знаком.

Вторая часть — густой сосновый лес.
А словом в целом окружают лес,
Чтобы коварный вор в него не влез.

(dog-eɪ)

Вот ворона закричала -
Мы услышали начало.
На болоте — завершение.
В целом — мастера творенье.

(enɪl-deɪ)

Шарады

Школьный кроссворд

Заблудилась тучка снежная,
На ковер зеленый сыплет снег.
И белеет травка нежная
Все сильнее на глазах у всех.

Только все же мы уверены:
Время для зимы уже прошло.
Скрылась тучка вдаль растерянно —
Вновь от солнца сухо и тепло.

Так порой у нас случается:
На лице тревога и печаль,
Только радость возвращается,
Прочь печали прогоняя вдаль.

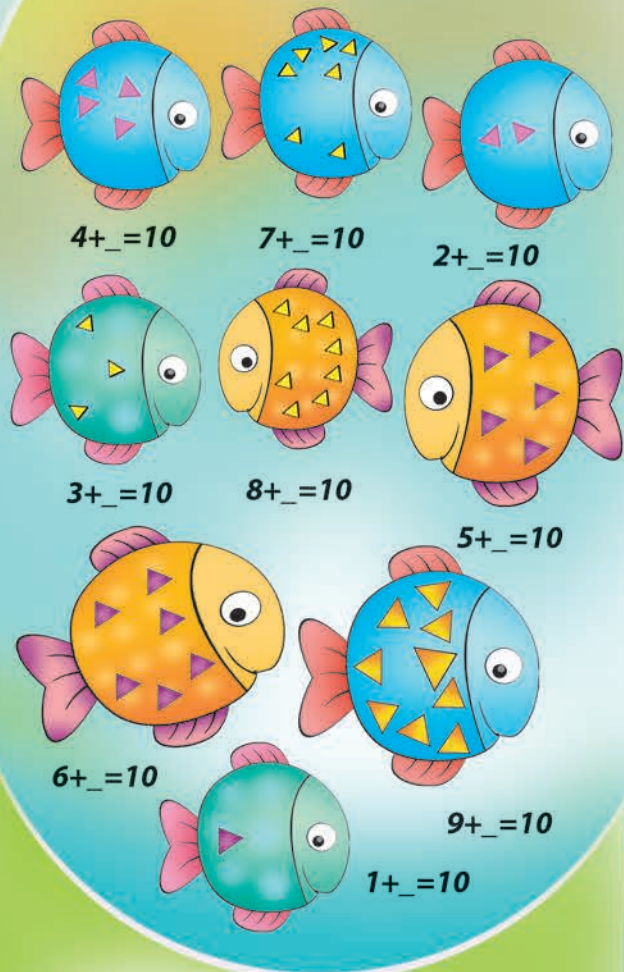
Пусть лицо твое не хмурится,
Если тучка набежала вдруг —
Будет солнечно на улице!
Не забудь: за тучкой — солнце, друг!

Ольга Бокова

Раскрась

Дорисуй рыбкам нужное число треугольников.

Запоздалая каплет капель,
На пороге – красавец-апрель.
Слава Богу! Сияет весна
У открытого настезь окна.

Тете Вере трудно вставать,
Доктора ей велели лежать,
Но она рада теплым дням –
Ведь несут столько радости нам!
Хорошо никогда не болей,
Но еще лучше так вот уметь –
Радость в сердце своем испытать
О других! О себе ж – не роптать!

Ольга Бокова

Лабіринт

Гроза

Любов Іванова

Наближалася гроза. Десь уже зовсім близько гримів грім. Небо потемніло, і в розпал дня здавалося, що настали сутінки. Квочка, гарна строка-та курка, голосно скликала своїх курчат під свої крила. І здавалося, що всі курчата вже зібралися, якби не було чути крику двох пташенят із самого кінця саду, вони були в розпачі. П'ятирічна Оленка швидко вискочила з курника й побігла на цей крик. В обличчя їй дув сильний вітер, але вона не злякалася, поспішила на допомогу курчатам, котрі загубилися.

Оленка дуже любила курчат. У мамі вони були дуже гарні: жовті, сіренькі й чорненькі. Це було таке диво, коли вона брала тепле яйце з-під квочки й прислухалася до нього. Там, під шкарлупою, легкими ударами дзьоба, пробивалося на світ Божий курча. Воно стукало, потім затихало, напевно, відпочивало, потім знову починало стукати до тих пір, поки не з'являвся дзьобик із шкарлупи назовні. Незабаром отвір ставав більше й ширше, і з яйця вже виднілася голівка курчати. Однак звільнялося воно від шкарлупи тільки наступного дня, поступово обсихаючи й покриваючись ніжним чарівним пухом.

Одного разу Оленка спробувала допомогти одному курчаті. Вона почала дуже обережно очищати з мокрого тільки курчати шкарлупу. Воно було все мокре й зовсім без пуху, вона намагалася його зігріти й висушити, однак, незважаючи на всі її зусилля, курча не вижило, і Оленка зрозуміла, що не можна втручатися в процеси природи. З тих пір Оленка разом із квочкою завжди терпляче чекала, коли проб'ється курча самотійно, потім поступово обсохне й вкриється пухом, а потім почне бігати на зміцнілих крихтих лапках. Оленка любила й квочку. Строката курка була

дуже турботливою й обережною мамою. Однак, незважаючи на це, у маленьких курчат вистачало небезпек: то кішка, то випадкова ворона, то ще що-небудь. Тому Оленка постійно наглядала за своїми улюбленими курчатами, коли вони вільно гуляли в саду або за подвір'ям. Насувалася гроза, і курка бігла на крик курчат по саду.

— Ось воно, — побачила Оленка у високій траві одного із двох курчат.

Однак курча її теж побачило, злякалося й побігло назад. Оленка поспішила за ним. І раптом її нога провалилася, і дівчинка впала в глибоку яму. Поспішаючи, вона зовсім забула, що тут, посередині саду, тато викопав глибоку яму під каналізацію. Ця яма п'яти метрів глибиною, вона заросла травою, тому що тато був дуже заклопотаний на виробництві, і роботи із проведення каналізації були тимчасово припинені.

— Ма-а-а! Ма-а-а! — закричала налякана Оленка на дні глибокої ями, так голосно, що на її переляканий крик збіглися сусіди з усією околиці.

Оленку відвезли в лікарню.

Там лікарі-травматологи дуже довго обстежували її, однак ніяких переломів у Оленки не виявили. Лікарі вирішили, що в неї струс мозку, але й струсу не було. Через тиждень її відпустили додому.

Милосердний Ісус зберіг її від усякого зла. Тому що кожного ранку, як тільки Оленка прокидалася, вона ставала на коліна біля свого ліжка й просила в Бога благословення й охорони на новий день. А улюбленим її віршем з Біблії був 8 із 33-го Псалма: «Ангел Господній табором стає кругом тих, хто боїться його, — і визволяє».

Оленка була впевнена, що її зберіг від нещастя саме ангел-хоронитель.

ЯК ЇХ ЗВАЛИ?

(Напишіть імена біблійних героїв)

1. Довше за всіх прожив М _____
2. Євангеліст М _____
3. Сестра Мойсея М _____
4. Вождь Ізраїлю М _____
5. Один із малих пророків М _____
6. Сестра Марії М _____
7. Мама Ісуса М _____
8. Цар Салиму М _____
9. Друг Даниїла М _____
10. Вихователь Естер М _____

Шарады

Союз, число, затем предлог,
Вот это — вся шарада.
А чтоб ответ найти ты смог,
О реках вспомнить надо.

(ж-олз-и)

Часть первая простая — это нота,
А со второй встречаются неохота,
Корова может ею нас боднуть!
А слово в целом означает «путь».

(еlod-оу)

Собери как можно больше капелек

Какая тучка польет цветочек?

Посчитай в лесу всех бабочек

Дорисуй и раскрась

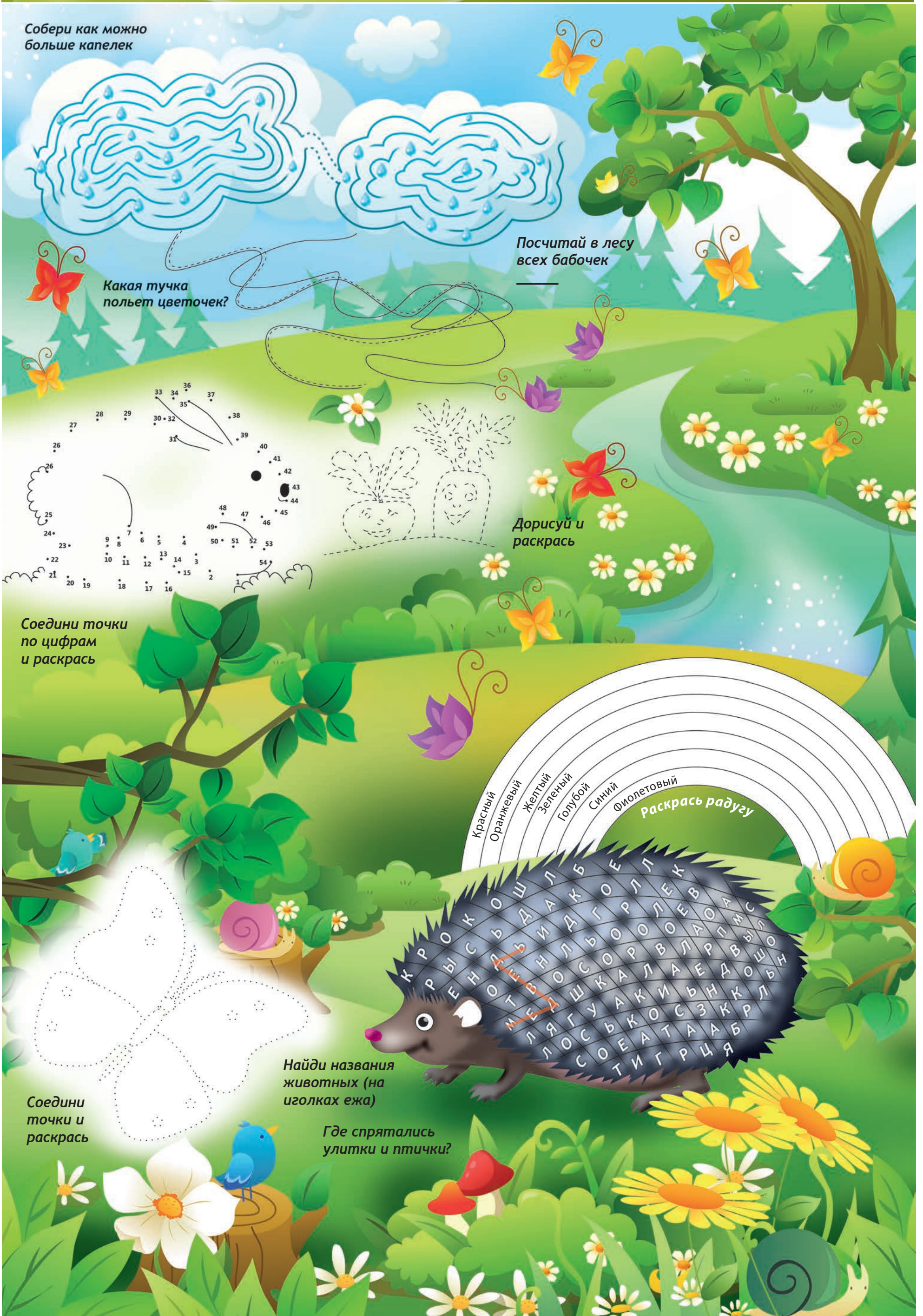
Соедини точки по цифрам и раскрась

Раскрась радугу

Найди названия животных (на иголках ежа)

Соедини точки и раскрась

Где спрятались улитки и птички?

Секрет правой руки

Привет, ребята!

Хотите знать еще один секрет — «секрет правой руки»? Слушайте, что говорит Библия: «Смотрите, не творите милостыни вашей пред людьми с тем, чтобы они видели вас: иначе не будет вам награды от Отца вашего Небесного. Итак, когда творишь милостыню, не труби перед собою, как делают лицемеры... чтобы прославляли их люди. Истинно говорю вам: они уже получают награду свою. У тебя же, когда творишь милостыню, пусть левая рука твоя не знает, что делает правая, чтобы милостыня твоя была втайне; и Отец твой, видящий тайное, воздаст тебе явно».

Однажды в одной стране жила очень богатая семья. Казалось, у них было все, кроме одного, — наследника. Когда головы их поседели, многие молодые люди хотели завести с ними близкие отношения. Сделают им доброе дело и тут же хотят, чтоб об этом написали в газете или показали по телевидению. Но супруги догадывались о мотивах их услуг. Все эти люди жаждали стать их наследниками. Однако, кроме благодарности, они так ничего и не получили.

И вот однажды в газете появилось странное объявление: «Продаются родители». Обществен-

ность была возмущена: что это за дети такие — продают своих родителей!» Но одна молодая пара отреагировала на объявление совсем по-другому. «Мы мечтали иметь родителей — ведь росли в детдоме. Давай продадим кое-что из вещей и купим этих бедняг. Будем о них заботиться, дарить им нежность, а они подарят нам свою родительскую любовь, которую мы никогда не имели». Сказано — сделано. Молодожены продали кое-что, взяли деньги и отправились по адресу. Каково же было их удивление, когда они остановились возле богатого особняка. Думая, что ошиблись адресом, все же нажали кнопку звонка, чтобы спросить адрес дома, где продаются родители. Вы, наверное, догадались, что двери им открыли эти богатые супруги. Они долго думали, но нашли метод отыскать людей, которые бы любили не за богатство, а по желанию доброго сердца. Именно они дали объявление: «Продаются родители». И теперь были счастливы сделать наследниками пару, готовую заботиться о них в их старости. Вот как Бог воздаст тем, кто делает добро не напоказ, а так, «чтобы левая рука не знала, что делает правая».

До следующей встречи!
Ваша Дружба Дружбозна.

Шарады

Слог первый для того знаком,
Кто в математике силен.
Второй бывает у животных,
А целое едим охотно.

(юд-иц)

Первый слог — мужское имя,
Буква гласная — второй.
Слово в целом — знак почтовый,
Угадаете, какой?

(Марк-а)

Я одела босоножки
И — вприпрыжку по дорожке,
Ведь сегодня первый жаркий день!
Дома детям не сидится,
Выют усердно гнезда птицы,
И вот-вот распустится сирень.

Было б здорово, чтоб дети
На большой Земле-планете
Никогда не знали бы беды,
Не болели б, не стонали,
Никогда б не умирали,
Улыбались бы друзьям, как я и ты.

Те, кто верят Богу, знают:
Он все это обещает,
Ведь вернется скоро к нам Христос.
Умер и воскрес однажды,
Чтобы в Нем стал счастлив каждый,
Вечно жил без горя, зла и слез!

Ольга Бокова

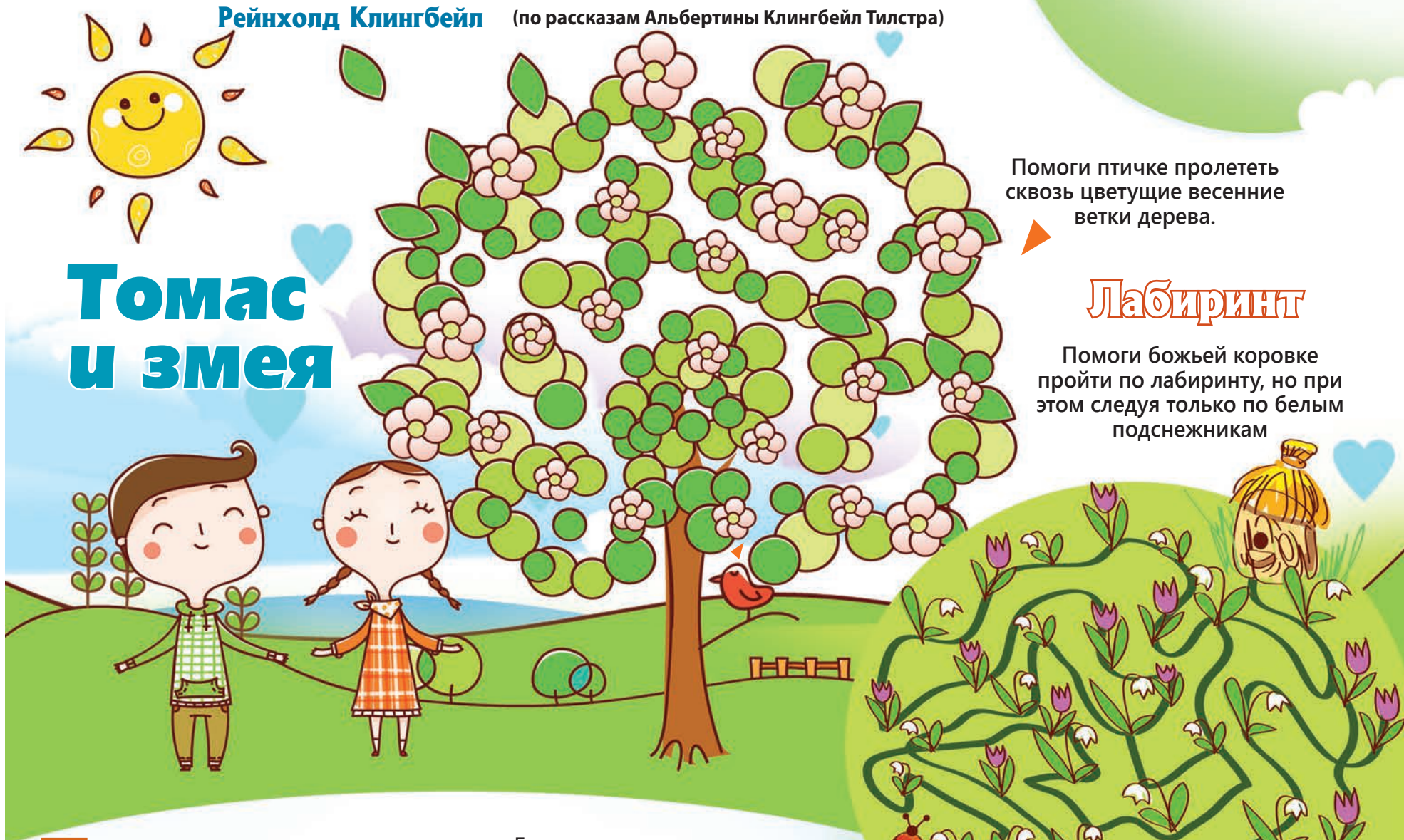
Лабіринт

5 Голубой	Δ Оранжевый	• Синий	□ Серый	ж Черный	○ Красный	х Зеленый	∨ Желтый
+ Розовый		Φ Фиолетовый	I Коричневый				

Рейнхольд Клингбейл

(по рассказам Альбертины Клингбейл Тилстра)

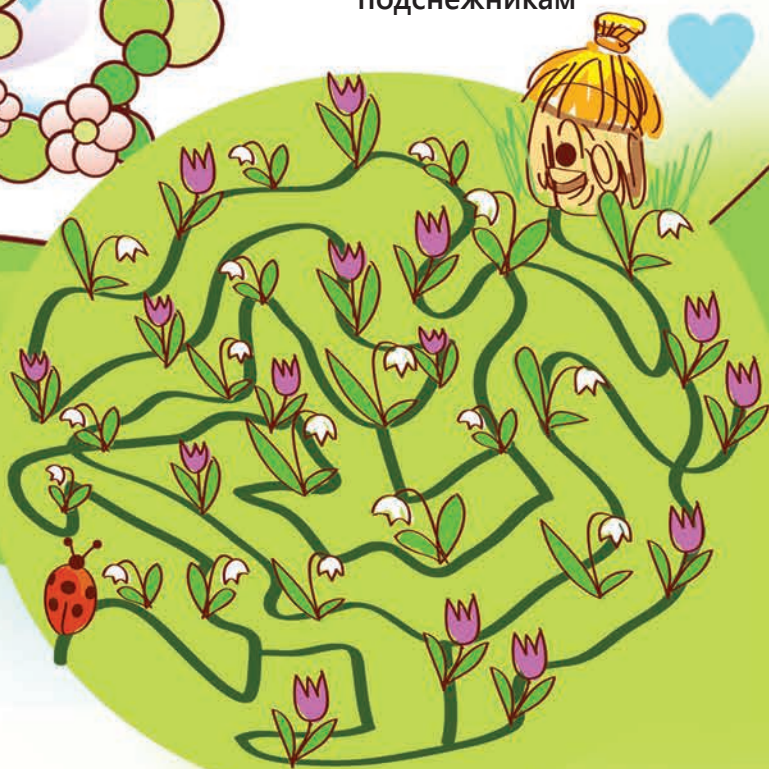

Томас и змея

Помоги птичке пролететь сквозь цветущие весенние ветки дерева.

Лабиринт

Помоги божьей коровке пройти по лабиринту, но при этом следуя только по белым подснежникам

Занимательная раскраска

Реши примеры и узнай, каким цветом нужно раскрасить рисунок.

2. ● Голубой 3. ● Желтый
5. ● Телесный 4. ● Красный 7. ● Зеленый

Томас и его друзья отправились в экспедицию в западную Новую Гвинею, землю больших равнин, скрытых долин и высоких гор. Посещая различные деревни, им приходилось часто путешествовать пешком, потому что даже джип не смог бы проехать по слишком крутым холмам и сквозь густые джунгли.

Множество спутанных между собой лиан усложняло путь, но путешественники все равно шли вперед. Три или четыре мальчика шли впереди, нагруженные связками и коробками, в которых была необходимая для путешествия провизия. За ними следовал Элдер, и замыкал шествие Томас.

Вдруг в джунглях раздался пронзительный крик. Элдер подбежал к Томасу, который сжимал свою ногу. Его укусила ядовитая змея, яд которой, вероятно, был смертельным.

Несчастный Томас упал на землю, крича от боли. Остальные ребята, которые несли провизию, услышав крик, возвратились назад. Они окружили Элдера и пострадавшего мальчика.

Что они могли сделать? Все, что у них было, — это немного перманганатного кристалла, который использовался для обеззараживания овощей. Но как он мог помочь от укуса змеи? Элдер наложил Томасу самодельный жгут выше укуса. Сделав надрез на коже, он поместил на кровоточащую рану перманганатный кристалл. Боль усилилась, а нога продолжала сильно распухать. Но хуже всего было то, что солнце начинало садиться. Скоро наступит темнота.

Элдер нашел ручей недалеко от них и принес пациенту воды. Используя рубашку Томаса, он положил холодный компресс на напухшую ногу

мальчика. Больше он ничего не мог сделать. Или все же мог?

Он преклонил колени рядом с Томасом. После того как он поднялся с молитвы, Элдер продолжил делать холодные компрессы, лучшее лечение, которое можно было найти в джунглях. Боль усиливалась, а нога продолжала распухать.

Ночью Элдер молился. Он горячо умолял Господа спасти жизнь Томасу. Он также попросил, чтобы Бог показал знак, по которому он узнает, что его молитва услышана.

Молящийся мальчик открыл глаза и посмотрел на один из кустов. Этот куст был окружен ярким светом. Он знал, что в этом безлюдном месте не мог появиться такой яркий свет сам по себе! Чувство благоговейного страха переполнило сердце Элдера. Вероятно, Моисей чувствовал то же самое, когда увидел горящий куст в пустыне. В удивлении и глубокой благодарности мальчик принял знак как мгновенный ответ Бога.

Но мальчики увидели большее чудо, чем просто яркий свет. Томас, который несколько минут назад лежал на земле, мучаясь от боли, и мог в любую минуту умереть, приподнялся и сел. После нескольких холодных компрессов он встал и сказал:

— Со мной все в порядке. У меня больше не болит нога. Давайте продолжим наш путь.

На следующее утро они пришли в Маноквари и отправились в маленькую государственную больницу, где доктор осмотрел ногу Томаса.

— Но я не вижу даже следа от укуса змеи, — сказал доктор.

Господь не только исцелил Томаса от смертоносного яда, но убрал следы от укуса змеи. Да, Господь все еще отвечает на молитвы.

ЧУДОВИЙ НАПІЙ

Добрий день, діти!

Я знаю, що ви не дуже любите лікарів, але я обіцяю, що не робитиму вам болючих уколів, не даватиму гірких ліків або таблеток. Я хочу дати вам поради, що робити для того, щоб не пити гіркі ліки.

Сьогодні ми поговоримо про воду. Як ви гадаєте, навіщо Бог створив воду? Звичайно ж, для того, аби ми пили її. А ви мені скажете: «Навіщо пити просту воду, якщо мама купить лимонад?»

Ось ви і не маєте рації. У кожній пляшці солодкої води міститься стільки цукру і різних шкідливих екстрактів, що вам не минути страшного крісла в зубного лікаря. Есенція, яка є в солодкій воді, зіпсує ваші зуби і завдасть вашому організмові чимало шкоди.

Доведеться зрештою йти до лікаря і пити гіркі ліки. Отож, найкраще вживати звичайну чисту воду.

Ти хочеш знати, скільки води потрібно пити? Перед сніданком — за 40 хвилин випий цілу склянку. І після сніданку, обіду та вечері (через годину) теж випий склянку. Це необхідно для хорошої роботи твого організму. Неможливо ж працювати мотору машини без бензину? Так і твоє тіло не може обійтися без води.

Пийте воду щодня!

Бог створив воду не тільки для того, щоб її пити. Він хоче, щоб наше тіло було завжди чистим. Навколо нас повзають, літають, бігають і сидять різноманітні мікроби і віруси. Вони так і чекають, щоб через ваші брудні руки або тіло влізти до вас усередину. Щоб цього не трапилося, треба частіше мити руки, вуха, шию і все тіло водою. Не обов'язково теплою. Не бійтеся холодної води, вона зміцнить ваш організм і зробить його здатним чинити опір хворобам, які викликають мікроби. Але процес загартовування повинен бути поступовим. Хоч би раз на тиждень необхідно робити вологе прибирання.

Слог первый мой – предлог.
Второй слог – летний дом.
А целое порой
Решается с трудом.

(е-не-д-а-з)

Местоимение, предлог,
Меж них – фамилия поэта,
А целое – известный плод,
Что зреет на исходе лета.

(о-жолг-з)

Шарады

Соедини точки

Лабиринт «Цветок-крючок»

Начало

Финиш

Господарочка

Каша пшеница с курагой

Понадобится: полстакана пшена, 100 г кураги, 1 столовая ложка сливочного масла, 2 столовые ложки меда.

Промытое пшено сварить до готовности. Добавить сливочное масло и мед. Залить курагу кипятком и оставить на час. Затем воду слить, курагу мелко нарезать и смешать с кашей.

Салат «Небоскреб»

Понадобится: 400 г картофеля, 2 соленых огурца, 1 свекла, 2 луковицы, 3 моркови, 4 яйца, 300 г майонеза, 1 ст. ложка зеленого горошка, соль.

Картофель, свеклу, морковь и яйца отварить отдельно друг от друга, остудить, очистить, натереть на крупной терке (разложить по разным мискам). Огурцы очистить от кожицы, натереть на крупной терке. Лук мелко порубить. Все ингредиенты выложить слоями: картофель, лук, огурцы, морковь, яйца, свекла. Верхний слой — картофель. Каждый слой (кроме огурцов) посолить, промазать майонезом. Готовый салат посыпать зеленым горошком.

Приятного аппетита!

Салат «Весенний»

Понадобится: 1 пучок листового салата, 5 шт. редиса, 2 маринованных огурца, 1 стебель лука-порея, 1 яйцо, лимонный сок, соль.

Салат тонко нашинковать. Редис и огурцы нарезать тонкой соломкой. Лук мелко порубить. Яйцо сварить вкрутую, остудить, очистить, мелко порубить. Овощи соединить, посолить по вкусу, заправить небольшим количеством лимонного сока и перемешать. Посыпать измельченным яйцом.

ДЕЩО ПРО ЧЕРЕПАХ

КОЖНОМУ ОСТРОВУ — СВІЙ ФАСОН

Галапагоські острови — це велика група островів вулканічного походження. Вони розташовані в Тихому океані на відстані 1000 кілометрів від берегів Південної Америки. Усе, що тут росте або живе, свого часу припливло або прилетіло із сусіднього континенту. Основні жителі островів — плазуни й птахи. Гігантські черепахи, ігуани та галапагоські в'юрки зустрічаються тільки тут.

Біологи розрізняють 11 підвидів гігантської галапагоської черепахи. Кожний із них ідеально пристосований до умов існування на своєму острові. Передня частина панцира тварин, які живуть у сухих місцевостях, здіймається над головою високою аркою, що дозволяє черепахам, витягнувши шию, поїдати кактуси. У тварин, які живуть на родючих островах, немає потреби тягнутися за їжею, тому панцир у передній частині набагато нижчий. Гігантські черепахи живуть понад 100 років. Вони досить довго можуть обходитися без води та їжі.

Цікаві факти
про тварин

БАЛКАНСЬКА ЧЕРЕПАХА

На північному узбережжі Середземного моря влітку спекотно і сухо, а взимку прохолодно та волого. Змії, ящірки й черепахи зранку вигріваються в теплому сонячному промінні, але як тільки припече дужче — ховаються в тінь.

Балканська черепаха любить укріті чагарником схили пагорбів і прибережні ліси.

Живиться рослинами й комахами.

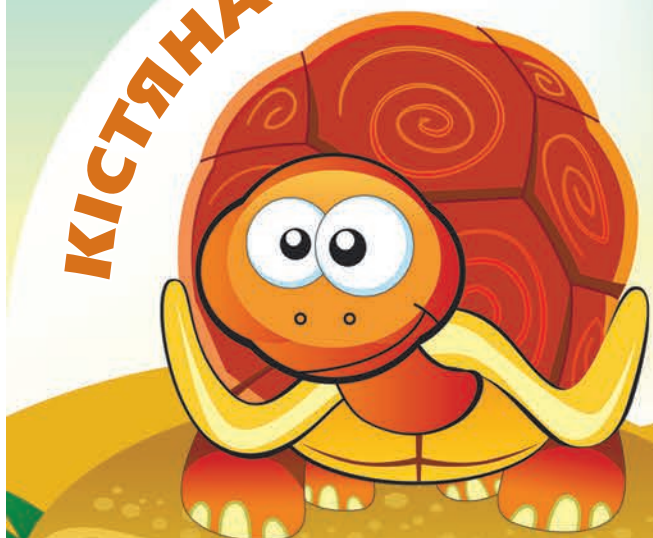
Залицяючись до самки, самець покусує її за лапи, постукує панциром об панцир і при цьому повискує, як щеня.

Самки відкладають у гніздо, викопане в сухому місці, близько 12 яєць.

Черепахенята вилуплюються приблизно через три місяці.

Від народження тварини абсолютно самостійні.

КІСТЯНА ХАТИНКА

Пустельна черепаха живе в пустелях Мексики та на півдні США. Панцир цієї черепахи складається з кістяних пластин, які позросталися. Він є чудовим захистом від пекучого сонця і хижаків. Тварина спокійно перечікує небезпеку, втягнувши голову і лапи всередину панцира. Зубів у черепахи немає. Вона відкушує шматочки рослин гострими краями щелеп. Розмножується пустельна черепаха, відкладаючи яйця в гарячий пісок.

Найшвидші тварини

1) Найшвидше з усіх живих істот пересувається, а точніше, летить сапсан. Цей хижий птах родини соколових, поширений він на всіх континентах, окрім Антарктиди, розміром із сіру ворону, здатен розвинути швидкість понад 320 км/год!

2) Загалом природа наділила хижаків дуже щедро, якщо йдеться про швидкість. Найшвидший наземний ссавець — африканський гепард, наздоганяючи жертву, здатен розганятися до 110 км/год всього за 3 секунди!

3) На третьому місці нашого рейтингу вилоріг — північно-американський ссавець ряду парнокопитних, найшвидша наземна тварина західної півкулі, яка у швидкості поступається тільки вищезгаданому гепарду.

Веселый English

Задание 1

Ребята, перед вами черепашка, на панцире которой написаны буквы. Составьте из этих букв как можно больше слов. У кота Мартына получилось составить 21 слово. Некоторые из них вы можете увидеть на картинках справа. А вы сможете составить больше слов, чем кот Мартин?

— Привет, ребята!

Вам понравились комиксы в прошлом номере газеты? Сегодня мы с вами откроем словарь. Но он необычный, это словарик, который написан на панцире черепашки. Ну что ж, приступим к изучению этого интересного словарика!

Слова, которые составил кот Мартин:

C _ _

P _ _ _

B _ _ _

B _ _ _

Найди отличия

C _ _

Car Plane Cat Coat Bread

The cat goes for bread.

The cat decides to buy bread. It puts on its coat and goes out. Near its house the cat sees the plane.

— I can fly to the shop by plane — says the cat.

— No — says its friend the bear. — It is better to go there by car.

— You may go by car and I will fly by plane. We will see who come to the shop quickly! — answers the cat.

The bear goes to the shop by car, buys bread and waits for the cat. Then it looks into the sky and see the cat flying by plane back and forth.

— I can't find brakes in this plane — cries the cat.

— There is no brakes in the plane — laughs the bear.

Задание 3

Внимательно прочитайте историю (задание 2).
Ответьте на вопросы:

What did the cat at first?

Who went to the shop by car and who flew by plane?

Задание 4

Помоги коту найти медведя

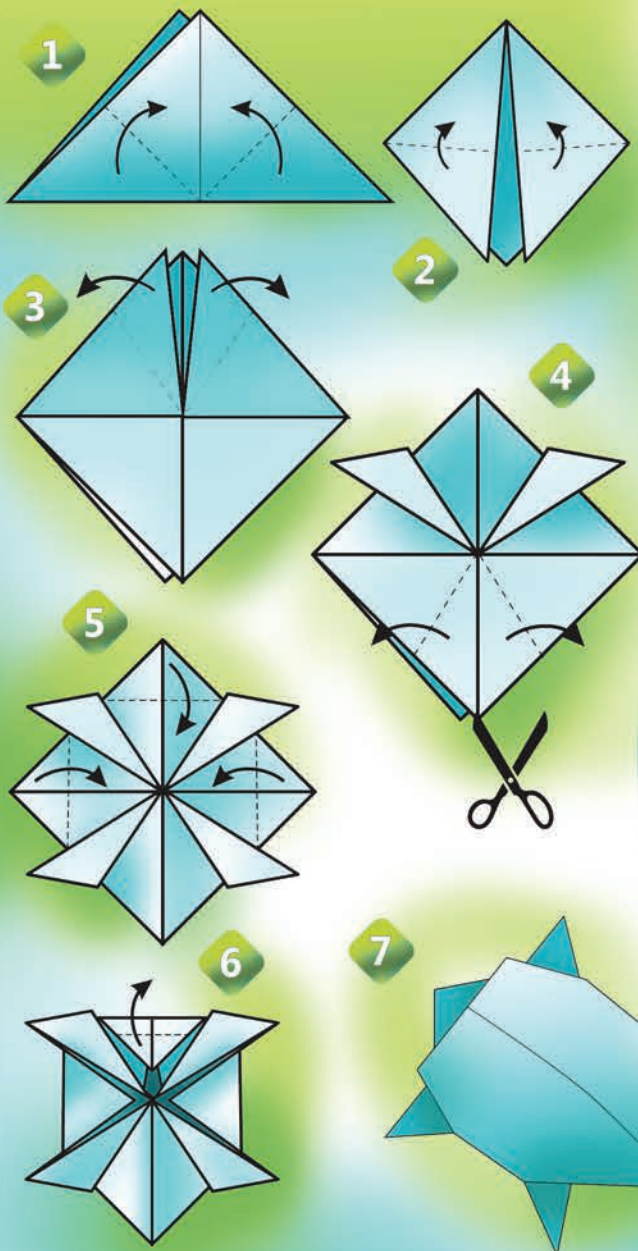
Оригами «Черепашка»

Здравствуйте, ребята! В предыдущих номерах газеты вы не раз встречали схемы оригами. Пришел черед познакомить вас с его историей. Оригами — это искусство складывания из бумаги. Оригами своими корнями уходит в древний Китай, где и была изобретена бумага. Развивалось оно и в Японии. Раньше считалось, что подарить подарок в сложенной из бумаги коробочке говорит о умениях и вкусе человека. Взрыв популярности оригами произошел после Второй мировой войны благодаря **Акиро Йошидзава**, который решил посвятить себя оригами и его развитию. Именно он создал обозначения, символы, графические знаки для фиксации на бумаге процесса складывания оригамной фигуры.

Сейчас оригами популярно во всем мире. Оно перестало быть просто искусством. Оригами — это увлекательное занятие, которое развивает вашу логику и умение делать сложные вещи из простых средств.

В этом номере вы будете учиться складывать черепашку. Внимательно следите за всеми этапами процесса.

Схема монтажа

Надійний друг

Михайлик і Аркадій були вірними друзями. У той нелегкий час, коли тривала Велика Вітчизняна війна, Михайлику було лише 7 років, а Аркадій був за нього на 3 роки старшим. Проте вони вже були опорою і підтримкою для своїх мам, адже тата Михайлика забрали на війну, а тато його друга помер. Тому в них не було часу на дитячі пустощі, щодня вони вставали ще до сходу сонця, щоб пасти корів на пасовищі.

— Іди, іди, — Михайлик тоненьким прутиком підганяє свою корівку, що мляво ступає дорогою.

А ось і його друг виводить свою корівку з двору. Пішли разом. Ранкова прохолода і веселі розмови геть розвіяли сон.

Поки корівки випасали траву, хлопці, щоб якось зігрітися, почали бігати наввипередки, збиваючи голими ніжками холодну росу, а потім, збудувавши із жерстяних банок високу вежу, по черзі намагалися збити її палицями.

До полудня сонечко вже добре розігріло землю. Корівки, наївшись трави, дрімали, а хлопці, заховавшись у халабуді, яку вони збудували із гілок та листя, ділилися своїми секретами і мріями на майбутнє. Раптом вони десь здалеку почули гуркіт. Звуки наближались. Висунувши голови зі своєї схованки, хлопці побачили в небі літак-кукурузник. Знаки на крилах допомогли зрозуміти, що це літак радянської армії. Відразу вони вилізли зі своєї схованки, і, біжучи по полю за літаком, махали йому руками.

— Передайте привіт моєму та-атові, скажіть, що ми з мамою його чекаємо-о! — з усієї сили кричав Михайлик, та гуркіт був такий, що його не почув навіть друг, який стояв поруч.

Увечері зморені хлопці вели своїх корівок додому. Сонечко хилилося до заходу, і поки спало сонечко, могли відпочити і вони.

Через деякий час сім'ї хлопчаків разом з іншими односельчанами для безпеки були відселені в сусіднє село. Хлопці вже не пасли корів і, щоб якось допомогти своїм мамам, вирішили піти на болото, де гніздилися дикі качки, щоб пошукати яйця. Одного разу їм справді поталанило, і серед очерету вони

знайшли качине гніздо з великими сірими яйцями. Окрилені своєю знахідкою, вони вирішили йти далі. Так сміливці дійшли до середини болота, де, як розповідали люди, була небезпечна трясовина. Деякий час хлопці стояли, вагаючись, що їм робити: чи обійти небезпечне місце, чи відважитися прямувати далі, перескакуючи через порослі травою купини, на інший бік болота. Сміливий Аркадій розхитався всім тілом і перескочив через трясовину на велику купину. Він мало не впав, але схопився руками за гілки невеличкого деревця і вже за мить твердо стояв на ногах. Михайлик поспішив за своїм товаришем, але він був меншим і легшим за Аркадія, не розраховувавши сили, він упав у трясовину. Підступне болото почало все більше засмоктувати його. Проте його вірний друг не розгубився, тримаючись однією рукою за гілки деревця, він іншу руку простягнув товаришеві, міцно схопив його і витягнув на тверде місце. Опинившись у безпеці, Михайлик міцно обняв свого рятівника, і деякий час він так і стояв, не в змозі ворухнутися. Перелякані хлопці залишили болото і більше туди не ходили.

Через деякий час хлопці повернулися в рідне село. Тато Михайлика повернувся із фронту, і вони поїхали на Донбас. Сім'я Аркадія також виїхала із села. Після того вони і не бачилися. Хлопці повиростали, у кожного своє життя, та в Михайловому серці завжди жила вдячність другові, який врятував йому життя.

І Михайло Олександрович, вже дорослий і шанований чоловік, вирішив відшукати свого друга дитинства. Він повернувся в рідне село, розпитував родичів і знайомих Аркадія. З великими труднощами йому вдалося знайти адресу свого друга, адже він виїхав за сотні тисяч кілометрів на північ Росії. Михайло вирушив у далеку подорож до свого друга. Була зима, літаки погано літали, тому йому довелося добиратися чотири доби до свого товариша дитинства. І ось нарешті тремтячими від хвилювання пальцями він натиснув на дзвінок біля дверей домішки Аркадія. За хвилину у дверях з'явився він, сивочолий чоловік, на обличчі якого світилася така знайома дитяча усмішка. Деякий час вони стояли навпроти один одного, вдивляючись у такі знайомі і водночас незнайомі обличчя, а потім з радісними вигуками кинулися в обійми. А потім була святкова вечір'я і розмови до самої ночі, адже було про що поговорити друзям, які так давно не бачилися.

Дорогий друже! А ти знаєш, що і ми маємо такого надійного Друга, Який спас нас від смерті, витягнувши з болота гріха, звідки ми самі б ніколи не вибралися? І якщо в нашому серці живе вдячність Йому, то пройде ще трохи часу, і ми також зможемо зустрітися зі своїм Спасителем і обійняти Його, коли Він прийде за нами.

Марія Власюк

Ну что? Получилось? У меня тоже. Теперь я могу создать террариум из разноцветных черепашек. Для этого я взял коричневый картон в качестве основы. Сложил треугольники из зеленой и серой бумаги, сделал камушки и водоросли. Затем разместил их на картоне. Также вырезал плавные формы, имитирующие песок, и приклеил ко «дну» — основе. Вот и готово! Я думаю, что если вы проявите свою фантазию — у вас может получиться еще лучше, чем у меня.

Удачи вам!

Соедини точки

Зарозумілість

Сашко був упевнений, що будь-яку справу він здатний зробити краще за інших. Правда, підтвердити це він не міг, оскільки був ще малий. Багато знайомих сприймали його зарозумілість як просто смішну звичку. Ну, любить хлопчик похвалитися — що тут такого? Але одного разу трапилося так, що Сашку довелося всерйоз замислитися над своєю поведінкою.

Того вечора кожний, як завжди бувало в сім'ї, займався своєю справою: тато гортав блокнот зі своїми діловими записами, мама щось підраховувала на кишеньковому калькуляторі, бабуся шила, молодший братик малював, а Сашко із захопленням читав товсту книгу. І ось братик простягнув Сашкові аркуш паперу.

— Поглянь, як я намалював. Добре вийшло?

Сашко скривився.

— Ну що тут доброго? Дах будинку кривий, дерево схоже на якесь чудовисько. Ось я малюю — так малюю! А в тебе нісенітниця якась! — І відвернувся від братика, який засмутився.

Через деякий час Сашко почув таку розмову бабусі з мамою.

— Я ось тут прострочила.

— Хіба це називається «прострочила»? —

Допоможи Сашку знайти однакові грані в кубиках.

відповіла мама. — Нісенітниця якась, а не «прострочила»! Ти б подивилася, як я вмію строчити!

Мама обернулася до батька.

— Я підраховувала наші витрати за минулий місяць.

— Нісенітниця! — відрізав батько. — Я вже переконався, що рахувати ти не вмієш. Робити це потрібно мені, тому що я вмію це робити! Ось і бабуся може це підтвердити!

Бабуся повела плечем, прикритим в'язаною хусткою.

— Нісенітниця! — сказала вона. — Якщо хто вміє рахувати по-справжньому, так це я!

І Сашко раптом зрозумів, що всі ці вислови — точнісінька копія тих слів, які він щойно сказав молодшому брату. Його наче кип'ятком облили, він навіть книгу закрив.

— Це ви наді мною смієтеся, так?

— А ти вважаєш, що це саме тебе стосується? — усміхнувся батько. — Це добре. Отже, ти і сам розумієш, що будь-які хвастощі — це бажання принизити іншого, а самому за рахунок цього піднятися. Нічого доброго з цього вийти не може. Про це і у Святому Письмі мовиться: «Нехай інший тебе вихваляє, а не уста твої, чужий, а не губи твої» (Прип. 27:2).

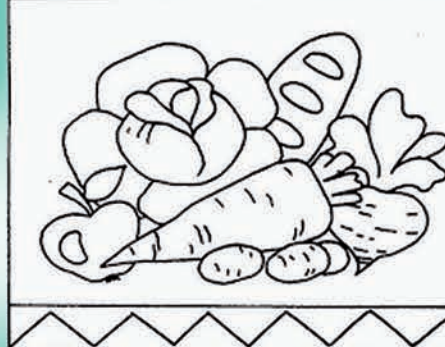
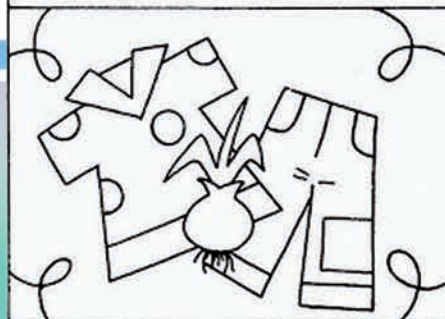
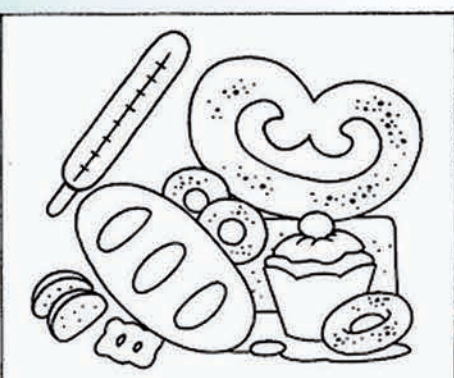

Математические задачи

Было в коробке 4 пера,
2 подарил я соседу вчера,
3 в магазине сегодня купил,
Я их в коробку свою положил.
Пятеро входят знакомых ребят,
«Дайте нам перья», — они говорят.
Тут же я выполнил просьбу друзей.
Сколько осталось в коробке моей? —

Алеша на руки надел рукавицы,
И пальцы — умельцы попали в темницу.
Спокойно сидели б они взаперти,
Да брата большого не могут найти.
Живет он отдельно в своем терему,
И братья не знают дороги к нему.
Сколько братьев у большого пальца? —

Художник нарисовал вывески для четырех магазинов. Найди и зачеркни предметы, лишние на каждой вывеске.

Шарады

Мой первый слог
в линейках нотных,
Два остальных —
защита у животных.
А целое соединит всегда
Деревни, села, города.

Дорисуй
половинку
и раскрась

Божья коровка

Скворец

Соедини
точки и
раскрась

Из списка птиц мой
первый слог возьмите,
Второй с бараньей головы.
Откройте печь и там
возьмите
То, что не раз съедали вы.

(юд-иц)

Как красиво поет незнакомая птица!
Я не вижу ее средь зеленых ветвей.
Значит, вовсе она пред людьми не гордится
Ни осанкой, ни песней прекрасной своей.

Как же хочется петь! Вот бы мне научиться,
Стать таким же прекрасным и скромным певцом,
Чтобы петь, как она – незнакомая птица,
К небу ввысь устремляясь счастливым лицом!

Ольга Бокова

Аплікація «Теремок»

Привіт, малята!

Сьогодні ви зможете виготовити двох
цікавих тваринок – ведмедика та вовчика.
Виріжте окремі фрагменти і наклейте їх
на цупкий папір. Ось і готові тваринки!

20:00*
Неділя

*Увага! Програма виходить раз на два тижні

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Надія

Дитячі програми на DVD-дисках

Замовити:
zakaz@hopechannel.info

Замовлення за телефоном:
0 800 50 157 80

(дзвінки зі стаціонарних телефонів
по Україні безкоштовні)

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10— А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428— 84— 38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлії Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і
скорочувати тексти. Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua